

Samenvattingen van de voordrachten van 24 juni 2023

**1) Hubert Caprassé: Een moderne brief naar Australië.
Een detective-werk**

Hubert toont ons een brief van 18 september 1971 van Brussel naar Australië met een postzegel van 10 F + tien zegels van 2,50 F, in totaal 35 F, wat overeenkomt met 7 F voor een gewone brief naar het buitenland vanaf 1969 + een luchtaks van 7 F per 5 gr, hier 4 x 7 F zijnde 28 F, in totaal 35 F.

Vragen: waarom tien postzegels van 2,50 F en waarom een blok van vier, een strook van twee en een van drie, en een enkele zegel? Heeft men hier ook rolzegels gebruikt?

Wetende dat Hubert samen met een andere specialist duizenden zegels van 2,50 F verplaat heeft met de bedoeling de vier platen van elke cilinder te reconstrueren, hebben ze deze 10 zegels teruggevonden op plaat 4 van de laatste cilinder, die tevens de enige cilinder met fosforpapier is en tevens dezelfde is als de laatste cilinder in 1963 op dof papier.

Verrassing: wanneer ze de plaats van deze tien zegels op plaat 4 vastleggen, stellen ze vast dat deze tien zegels deel uitmaken van de twee laatste kolommen van een vel met plaat 4 die in verschillende aantallen verscheurd werden.

Wetende dat de rolzegel van 2,50 F op een verschillende cilinder gedrukt werd, kunnen we hier met zekerheid zeggen dat er hier geen rolzegel gebruikt werd!

Brief naar Australië van 18 september 1971

2) Guy Coutant: De weduwe met de zeldzame zegel

In alle grote dagbladen van de stad Philadelphia, in Pennsylvania, USA, verscheen op 10 juni 1920 volgende aankondiging: *“Engelse verzamelaar, op doorreis in de States, zoekt de Engelse postzegel van six pence van 1902, in de foute groene kleur in plaats van de normale lilakleur. Zeer hoge prijs wordt betaald. Zich wenden tot 20 juni aan Fred Sharper, hotel Ambassador”*.

Handelaars en verzamelaars zoeken tevergeefs in hun stocks en collecties naar deze zegel. Mr. Sharper wordt gecontacteerd, en die zegt dat één vel van de 6 pence van 1902 per vergissing in de foutieve groene kleur gedrukt werd, en verkocht werd in een postkantoor van Londen aan een firma die de zegels zou gebruikt hebben voor haar correspondentie met Philadelphia.

Wanneer een oud dametje, juist voor 20 juni, zich bij een handelaar aanbiedt met een onbenullige collectie, zogezegd van haar overleden echtgenoot, verschiet de handelaar zich een bult wanneer hij in deze verzameling de groene 6 pence ziet. Hij zwijgt in alle talen en betaalt een veel te hoog bedrag voor de verzameling.

Hij spoedt zich naar hotel Ambassador, maar hij verneemt dat Mr. Sharper vertrokken is zonder een adres achter te laten. Wie hij wel ontmoet in hotel Ambassador zijn zijn talrijke collega's handelaars, die allemaal het bezoek van het oud dametje meegemaakt hadden, en allemaal de fameuze groene 6 pence ontdekt hadden. Ze hadden allemaal een veel te hoog bedrag betaald voor de collectie, en achteraf bleek dat de groene 6 pence een gewoon lila exemplaar was, die met scheikunde omgetoverd werd naar groen.

Honderden kilometer verder, in een trein, telden een man en een dame, die een duidelijke verjongingskuur ondergaan had, het bedrag dat de hebzucht van de handelaars hun opgebracht had: 30.000 US dollar van 1920 !

De echte zegel

De pseudo-zeldzame zegel

3) Vincent Schouberechts: Een nieuw licht op de genese van de eerste Nederlandse postzegels

Door het ontleden van de tot nu toe onbekende archieven van Jacob Wiener, de auteur van de eerste Belgische postzegels, heeft Vincent een aantal elementen blootgelegd die een nieuw licht werpen op het ontstaan van de eerste Nederlandse postzegels in 1852.

Drie personen spelen een sleutelrol:

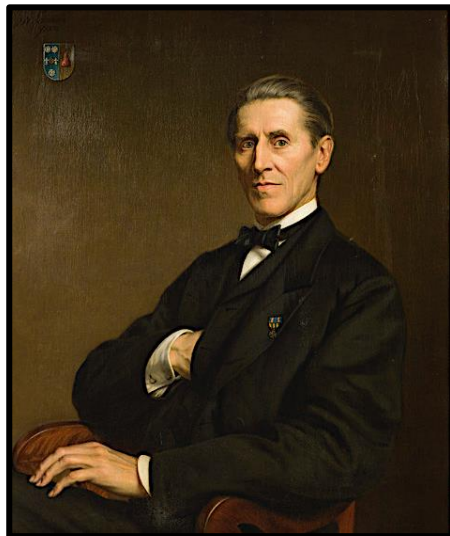
- Jacob Wiener, die de opdracht kreeg om de eerste Nederlandse postzegels te maken (28 mei 1851). Er werden drie miljoen postzegels besteld.
- H.A. Bake, muntmeester bij de Rijksmunt. Hij onderhield hierover een intensieve correspondentie met Wiener.
- Johann Wilhelm Kaiser, die de beeltenis van koning Willem III graveerde voor deze eerste postzegels.

Vincent vat de genese van deze postzegels als volgt samen:

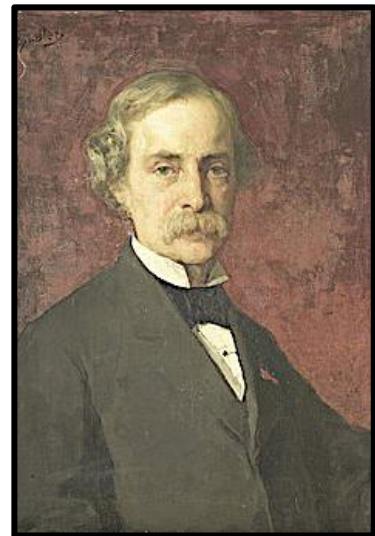
- Jacob Wiener bestelde alle platen in Luik.
- De firma Regnier-Poncelet in Luik leverde de platen in verschillende afwerkingen.
- Ze werden per schip (de *Amicitia*) naar Utrecht vervoerd.
- Het drukken verliep nogal langzaam, tot groot ongenoegen van Bake (150 platen per dag).
- Plaat I van de 10 cent vertoonde al snel slijtage op zes typen en Bake vroeg om een nieuwe plaat te maken.
- De 3.000.000 zegels werden afgeleverd op 26 november 1851.

Jacob Wiener

H.A. Bake

Johann Wilhelm Kaiser